

NOVA RAST

glasilo molivcev
za duhovne poklice
leto XXVII, junij 2017, številka 3

MOLIMO

Gospod Bog,
v svoji ljubezni skrbiš,
da ima tvoje ljudstvo pastirje.
Pošlji svoji Cerkvi
Duha pobožnosti in srčnosti,
da bo v njej poklical
vredne služabnike oltarja,
ki bodo goreče in
z dobroto oznanjevali evangelij.
Po Kristusu, našem Gospodu.

Foto: A. Verhnyak

Gospod, duhovnikov nam daj!

Beseda papeža Franciška

GNANI PO DUHU ZA POSLANSTVO

(nadaljevanje iz prejšnje številke)

Jezus se nam pridruži na poti. Pred vprašanji, ki prihajajo iz človeškega srca, in pred izzivi, ki jih poraja realnost, lahko občutimo izgubo ter pomanjkanje energije in upanja. Obstaja nevarnost, da se krščansko poslanstvo zazdi kot čista, neuresničljiva utopija ali kakorkoli že, kot realnost, ki presega naše moči. Toda če kontempliramo vstalega Jezusa, ki hodi ob emavških učencih (prim. Lk 24,13-15), naše zaupanje lahko oživi. V tem evangeljskem prizoru imamo pristno »liturgijo na poti«, ki je pred liturgijo Besede in lomljenja Kruha in nam razodeva, da je na vsakem koraku Jezus z nami! Učenca, ki ju je rnil škandal križa, se po porazu vračata domov; v srcu nosita uničeno upanje in sanje, ki se niso uresničile. V njiju je žalost preglasila veselje evangelija. Kaj naredi Jezus? Ne sodi ju, z njima prehodi isto pot, in namesto da bi odstranil zid, naredi špranjo. Počasi spreminja njuno malodušnost, razplamti njuni srca in jima odpre oči, ko razlaga besedo in razlomi kruh. Enako tudi kristjan ni sam nosilec poslanstva, temveč v

naporih in nerazumevanjih izkuša, »da Jezus hodi z njim, govori z njim, diha z njim, dela z njim. Čuti, da je Jezus z njim sredi misijonskega dela« (Apostolska spodbuda *Veselje evangelija*, 266).

(se nadaljuje)

Vprašanja za razmislek:

- 1. Kje in kako prepoznaš Jezusovo navzočnost v svojem vsakdanjem življenju?*
- 2. Kaj boš storil v tem mesecu, da bodo tudi drugi spoznali Jezusa?*
- 3. Kako evharistija spreminja tvoje življenje?*

Oblike razločevanja

Dragi molivci in molivke!

Ko v letošnjih številkah glasila poglobljamo razumevanje razločevanja pri odkrivanju lastne poklicanosti, pridemo na dnu spraševanja in iskanja do vprašanja ljubezni. Kajti Ljubezen nas kliče k ljubezni, v različnih oblikah, v poročenosti in deviškosti. Tej srčki razločevanja se je vsa Cerkev po papežu Frančišku ponovno temeljito posvetila v 4. poglavju dokumenta *Radost ljubezni* in temu posvečamo tudi glavno vsebino pričujoče številke v poglavju V GLOBINO. Pogumno preštudirajmo to 4. poglavje, saj lahko v njem vsi, tako vi kot starši ali stari starši in mi kot celibaterji, znova odkrijemo osvobajajoč pogled na vse vidike zakonske in deviške ljubezni. Zdi se mi, da v Cerkvi o tem še zelo težko odkrito in spoštljivo govorimo, zato tudi toliko vnaprejšnjega zavračanja oblike ljubezni, ki jo živimo v celibatu. Velik apostol teologije telesa je sveti papež Janez Pavel II.

Kot zelo kratek povzetek nam tukaj vsem kličem dvoje: da najprej poglobimo in osvežimo svojo obliko življenjske ljubezni ter drugič, da posodobimo besednjak, s katerim danes o tej srčki odločanja govorimo mladim. Posebej ko se trudimo združevati dvoje poklicanosti: v srečo ljubezenskega čustveno-telesnega podarjanja ter v vidik žrtvovanjske ljubezni, ki se zmore za blago in srečo drugega tudi odreči sebi.

Smo v mesecu juniju, ko se bomo duhovniki, večinoma na god sv. Petra in Pavla, zahvalili Klicatelju za dar duhovništva in milost zvestobe. A v kar nekaj škofijah se ne bomo zbrali ob škofu za duhovniško posvečenje. To nas vse skrbi, žalosti in hkrati vabi k poglobljeni molitvi in osebni žrtvi. *Gospod, kaj nam želiš sporočiti?*

Vsem želim blagoslovljen čas počitnic in dopustov, ko boste imeli veliko možnosti govoriti otrokom in vnukom o mnogih vidikih poklicanosti v ljubezen. Pogumno in pričevanjsko, vse ostalo je prazno.

Jože Povh, urednik

LJUBEZEN v družini in V DUHOVNEM poklicu

Vsi poznamo znamenito hvalnico ljubezni apostola Pavla (1 Kor 13,1-8a). Papež v svoji spodbudi *Radost ljubezni* v četrtem poglavju spregovori, da ne bo mogel dovolj dobro predstaviti evangelija, če posebej ne spregovori o ljubezni. In zdi se mu, da je »ljubezen ena od najpogosteje uporabljenih besed, a prevečkrat zlorabljena« (RL 89).

Ljubezen je konkretna, tako kot je konkretna vera, ki se izraža v konkretnih dejanjih. Apostol Pavel pravi, da je ljubezen potrpežljiva, dobrotljiva, ni nevoščljiva, se ne ponaša, ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega, se ne veseli krivice, ampak resnice, vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane. In na koncu: ljubezen ne mine. (prim. 1 Kor 13,4-8a)

Papež v spodbudi *Radost ljubezni* razlaga posamezne odtenke te ljubezni. »Potrpežljivost vključuje to, da sprejemam drugega tako kot sebe, da mu dam prostor v svojem življenju, kljub temu da se v vsem ne strinja in je drugačen. Ljubezen vključuje

tudi globoko sočutje, ki vodi k temu, da drugega sprejemam kot del tega sveta, čeprav bo ravnal drugače, kot bi si jaz želel« (RL 92). Prava ljubezen ne išče sebe, ampak na prvo mesto postavi Boga in v njem človeka.

Apostol Pavel pravi, da se ljubezen ne baha in ne napihuje. »Drža ponižnosti se tu zdi nekaj, kar je del ljubezni, kajti da bi druge lahko iz srca razumeli, jim oprostili in jim služili, je neizogibno premagati ošabnost in gojiti ponižnost« (RL 98). »V družinskem življenju ne smeta vladati logika prevlade enega nad drugim ali tekmovalnost, da bi videli, kdo je najpametnejši ali najmogočnejši, kajti ta logika naredi konec ljubezni. Tudi za družino velja ta nasvet: 'V medsebojnih odnosih se vsi oblecite v poni-

žnost, ker Bog se prevzetnim upira, ponižnim pa daje milost' (1 Pt 5,5)» (RL, prav tam). »Ljubiti pomeni tudi biti ljubezniv. Hoče pokazati, da ljubezen ne ravna surovo, se ne obnaša nevljudno in v odnosih ni osorna« (RL 99).

»Da bi se pripravili na resnično srečanje z drugim, moramo nanj gledati z ljubeznivim pogledom. Ljubezniv pogled omogoči, da ne gledamo toliko na slabosti drugega in ga tako, čeprav smo drugačni od njega, lahko prenašamo in se z njim zedinimo pri skupnem načrtu. Prijazna ljubezen ustvarja povezave, neguje vezi, plete nove mreže vključevanja in gradi trdno družbeno celoto« (RL 100). »Kdor ljubi, je sposoben reči opogumljajoče besede, ki vračajo moč, krepijo, tolažijo in spodbujajo« (RL, prav tam).

Pavel zapiše, da se ljubezen ne da razdražiti. Papež pa pravi, da bi notranji odziv na jezo, ki nam jo povzročajo drugi, moral biti predvsem ta, »da v srcu drugega blagoslovljamo, mu želimo dobro in Boga prosimo, da ga reši in ozdravi« (RL 104). »Če se mo-

ramo bojevati proti nadlogi, storimo to, vendar recimo NE notranjemu nasilju« (RL, prav tam). Papeževo razmišljanje o ljubezni gre še naprej. Govori o odpuščanju, veselju z drugimi, veri in upanju ter rasti v ljubezni. Povabljeni smo k branju spodbude!

V spodbudi govori predvsem o ljubezni v družini, a lahko veliko teh misli prenesemo tudi v življenje v duhovnem poklicu, bodisi kot duhovnik ali misijonar, kot redovnica ali redovnik pa sploh, ker je skupno življenje pri njih zelo pomembno.

Ker smo ljudje, brez odnosov ne moremo živeti. Ker smo Bogu podobni, ne moremo živeti brez ljubezni, saj je Bog ljubezen. In ko pogledamo v Pavlovo hvalnico ljubezni, lahko prepoznamo stil ljubezni tudi v duhovnem poklicu. Vse, kar je bilo prej poveda-

no o ljubezni v družini, velja tudi za osebe v duhovnem poklicu, s to razliko, da ni globoke podaritve drugi osebi, temveč neposredno Bogu. Gre za obliko ljubezni v devištvu. Pri zakoncih pa je to preko človeka. Tudi oni se v najglobljem smislu darujejo Bogu.

Bistvo Boga je ljubezen. Če jo bomo znali prav živeti, bomo srečni, ker bomo dosegli Boga!

s. Mirjam Černigoj ŠS

Vir: Papež Frančišek, Posinodalna apostolska spodbuda: Radost ljubezni. Ljubljana, 2017.

Kaj in kako mi je pomagal pri razločevanju poklicanosti v **DUHOVNIŠKI POKLIC?**

Bog običajno ne govori na izredne načine in ne vabi v nekaj, kar je proti hrepenenju osebe, proti njeni sreči, sposobnostim, darovom.

Na svoji poti v duhovniški poklic sem imel svetlo osebo – mamo, ki mi je znala predstavljati in vzporejati poklic duhovnika in poklicanost v poročenost. Govorila mi je, da v duhovništvu prihajaš do Jezusa direktno. Srce je odprto na vse strani, v njem je prostor za ves svet, za vse ljudi. Pri poročenosti pa do Jezusa pristopaš preko človeka, fanta ali dekleta, s katerim želiš stopati po poti vere, molitve ... Drugo znamenje, ki ga je znala predstaviti, je povezano z nenavezanostjo. Posvečeno življenje predpostavlja nenavezanost, veliko svobodo v odnosu do oseb in vsega materialnega. Močna in živa pa mora biti navezanost na Boga. Posvečene osebe niso navezane na kraj, hišo, temveč na tabernakelj, ki ga je moč najti po vsem svetu in je v vsaki cerkvi. To ne pomeni, da nimajo nobenih težav z navezanostjo. Vendar jim ta nenavezanost predstavlja priložnost, izziv, veselje, svobodo, in ne strahu ali ogroženosti. Poročeno življenje pa potrebuje dom, toplino, varnost. Srce tistega, ki je izbran za poročenost, hrepeni po domu. Tretje znamenje je počitek.

Posvečeni se spočijejo samo pri Jezusu, poročeni pa pri človeku ali skupaj s fantom oz. dekletom pri Jezusu.

Za oba poklica je lahko značilno resno in stalno srečevanje z Božjo besedo. Že od zgodnjega otroštva me je mama učila ljubezni do Božje besede, do Svetega pisma. V odločitvah mi je vedno priporočala, naj se umirim, vzamem v roke Sveto pismo in potem sprejemem odločitev, ki mi jo bo nakazala Božja beseda. To sem redno počel in tudi pri odločitvi za duhovništvo mi je Božja beseda bila jasna svetovalka. Vedno sem se na poti odločitve spraševal, kdo sem, kakšne vrednote živim, kakšne so moje sposobnosti, kakšne so tudi moje omejenosti. Vedel sem, da je v meni močna gorečnost in želja po služenju drugim ter prizadevanje za sočutje, empatijo v odnosu do bližnjih. V veliko pomoč mi je bila molitev k Svetemu Duhu, saj more le on v polnosti razsvetliti vse temine našega življenja ter povezati in razločevati najrazličnejše glaso-ve, ki nas nagovarjajo. Za take vrste molitev sem prosil tudi bližnje, ki sem jim zaupal glede odločanja (mama, stara mama, brat dvojček, stric ...). V moči Svetega Duha sem storil tudi odločilni korak vere, ki mi je pomagal vzdržati v razpetosti med gotovostjo klica in zavestjo o lastni neprimernosti, saj moja družina ni bila to, kar so govorili o drugih duhovniških družinah, in sem se vedno znova spraševal o primernosti poklica zame.

Pri razločevanju so mi pomagali tudi redni duhovni pogovori z domačim župnikom in redno udeleževanje duhovnih vaj za mlade.

Na koncu je prišel mir in veselje. Lahko rečem, da mi nikoli ni bilo žal odločitve za duhovništvo in sem z veseljem duhovnik. Upam, da to veselje na vsakem koraku kažem in živim.

Ervin Mozetič

MED OSEBAMI	V DUHOVNEM POKLICU
<p>1. ZAČETEK:</p> <p>Za začetek je potrebna »iskrica« – simpatija, naklonjenost, lepota, notranje čutenje, želja po »biti z«.</p>	<p>1. ZAČETEK:</p> <p>Potreben je notranji uvid v lepoto, privlačnost obleke, gibov, obreda, vonjav, dejavnosti neke osebe, okušanje domačnosti, varnost, želja.</p>
<p>2. SKUPNA HOJA:</p> <p>Gre za medsebojno spoznavanje, prva zaljubljenost prehaja v globlji odnos, pokažejo se tudi napake, stvari, ki motijo. Ta stopnja je zelo pomembna, zato mora trajati dovolj dolgo, da se lahko svobodno odločita za nov korak v odločitvi drug za drugega. Pomemben je pogovor in zavestno življenje v čistosti.</p>	<p>2. HOJA OB IZKUŠENEM VODITELJU:</p> <p>Gre za konkretno spoznavanje življenja in dela, spoznavanje realnega življenja z ljudmi in dela v župniji ali samostanu: poleg lepega tudi napake, nerazumevanje. Posameznik spoznava sebe v odnosu z drugimi. Prav je, da je ta stopnja dovolj dolga (sicer je omejena), a če kandidat/-ka v srcu ni miren/na in nima jasnega spoznanja ter vednosti o bodoči poti ter zaobljubah oz. obljubah, se mora ta čas podaljšati.</p>
<p>3. ODLOČITEV</p> <p>je nov korak. Pri vsakem iskanju se je na koncu treba odločiti. To je del življenja. Vsebuje tudi tveganje, da ne vem vsega, da ne poznam dovolj sebe in drugega, a če je odločitev sprejeta v zaupanju v Božjo pomoč in vero, stoji na trdni skali.</p> <p>Zavestno si je treba prizadevati za gradnjo živega in iskrenega odnosa s partnerjem in se znati iskreno pogovarjati ter si odpuščati.</p>	<p>3. ODLOČITEV:</p> <p>Ko je kandidat/-ka v sebi prepričan/-a, da ima dovolj védenja o življenju in delu ter pozna skušnjave in stranpoti, naredi nov korak v izpovedi obljub škofu ali začasnih zaobljub predstojniku. Redovniki/-ce po določenem času izrečejo slovesne zaobljube. Vsak se mora zavedati, da ga je Bog izbral in On vodi in usmerja njegovo življenje, saj se mu je v polnosti izročil. Gojiti mora globok odnos z Bogom in poglobljati svojo vero z molitvijo ter prizadevanjem za sveto življenje v skupnosti.</p>

MOLITVENI NAMEN

Za letošnje novomašnike in nove duhovniške, diakonske, redovniške in misijonarske poklice.

ROMANJE K MARIJI POMAGAJ NA BREZJE

Vsako tretjo nedeljo v mesecu popoldne posamezne dekanije romajo na Brezje in molijo za duhovne poklice. Zberejo se ob 15.00 za molitveno uro pred Najsvetejšim, ob 16.00 pa somašujejo dekanijski duhovniki.

Razpored romanj:

18. 6. Tržič

9. 9. Škofijski molitveni dan za duhovne poklice – Lj. Center

15. 10. Cerknica

Vabljeni ste tudi molivci za duhovne poklice iz drugih dekanij oz. župnij.

MOLITVENA URA in SVETA MAŠA

za nove duhovne poklice, njihovo svetost in stanovitnost

ŠKOFIJA CELJE

vsako tretjo nedeljo v mesecu **v Marijini cerkvi v Celju:**

- ob 15.00 molitvena ura pred izpostavljenim Najsvetejšim
- ob 16.00 sveta maša.

Srečanje pripravljajo dekanije celjske škofije oz. MZDP škofije Celje.

NADŠKOFIJA MARIBOR

vsako tretjo sredo v mesecu **v mariborski stolnici na Slomškovem grobu:**

21. 6.; 19. 7.; 16. 8. 2017

- od 8.30 do 10.30 rožni venec in molitvena ura pred izpostavljenim Najsvetejšim
- ob 10.30 sveta maša za duhovne poklice.

Pričakujemo vas!

**24-URNA MOLITEV ZA NOVOMAŠNIKE
IN NOVE DUHOVNE POKLICE**

v mariborski stolnici

začetek 23. junija s sveto mašo ob 18.30,
zaključek 24. junija s sveto mašo ob 18.30.
Lepo vabljeni!

**ŠKOFIJSKI
MOLITVENI DAN
ZA DUHOVNE
POKLICE**

bo v soboto,

9. septembra 2017

*Podrobnejši razpored
v prihodnji številki
Nove rasti.*

PROSTOVOLJNE DAROVE

ZA NOVO RAST lahko nakažete na

Nadškofijski ordinariat, Slomškov trg 19, 2000 Maribor
TRR 2410 0901 0078 167.

Svoje želje, spodbude, predloge, odmeve napišite
na e-naslov: stefka.klemen@rc.k.si